

ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਫਾਰਮੇਸੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਜ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰਾਜ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ।

(21) 1989 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 9981 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਉਲਝੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਹੀ ਧਿਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ Misc ਕਿਹਾ. ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

: ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

ਚਮਨ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ,—ਜਵਾਬਦਾਰ।

1986 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 410

12 ਮਾਰਚ, 1990

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ, 1975- ਆਰ.ਐਲ.ਐਸ. 2, 3, 5 ਅਤੇ 6 — ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ—ਸਮਰੱਥ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ—ਸਰਵਿਸ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ— ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੈਸ਼ਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ-ਕੀਪਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨਿਸਟੀਰੀਅਲ ਸਟਾਫ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਹੋਵੇ

Chaman Lal v. State of Punjab and others (A. L. Bahri, J.)

ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਕਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਭਾਵ ਸੈਸ਼ਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ-ਕੀਪਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ-ਕੀਪਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ ੮)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੈਨਲਾਈਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ. ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਵ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ, ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਖਣਾ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ.

(ਪੈਰਾ ੯)

ਵਧੀਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 18 ਸਤੰਬਰ, 1985 ਨੂੰ ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਮਿਤੀ 10 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਦਾਅਵਾ:- ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿ 8 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ - ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਗਲਤ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਨਮਾਨੀ, ਰੱਦ, ਬੇਕਾਰ, ਅਲਟਰਾਵਾਇਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। 11 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਦੀ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਨਖ਼ਾਹ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿਓ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ:- ਹੇਠਾਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਆਰ.ਕੇ.ਬੱਤਸ।

ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ, AAG (Pb.), # ਰਾਜ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

(1) ਚਮਨ ਲਾਲ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਬਕਾਇਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੜ ਆਰਡਰੀ ਐਚ. ਆਈ. 1988 ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਮਿਤੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਪਰ ਤੋਂ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਨਮਾਨੀ, ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਸੀ।

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਟੈਨੋਗ੍ਰਾਫਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰਵਰੀ, 1956 ਵਿਚ, ਉਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ। ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਪਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੋਂ 14 ਫਰਵਰੀ 1977 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਮਿਤੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ ਵੱਲੋਂ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ) ਨਿਯਮ, 1975 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਿਤੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਦਾ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਗਲਤ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਆਰਬੀ ਟਰੇਰੀ, ਨਲ ਐਡ ਵਾਇਡ, ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਗ੍ਰਾਫ ਨੰ. 5 ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
- (2) ਕੀ ਧਾਰਾ 80 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਅਵੈਧ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
- (3) ਰਾਹਤ.

ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਬੱਤਾਸ ਨੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਫਨਫਿਲਸੋਫੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੱਥਰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ

ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਈਆ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਨਪੁਗਨੀਆ ਆਰਡਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ 'ਤੇ ਕਲੰਕ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਧਾਰਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ- ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਸਟੈਂਡ। ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੁਕਮ ਪੀਰ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ) ਰੂਲਜ਼, 1875 ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਾਇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। 50 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਲਈ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪਿਛਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਥਲੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵ, 25 ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਨੁਕੂਲਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਬੀ ਪਲੱਸ (ਚੰਗੀ) ਗ੍ਰੇਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਟਾਫ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

ਅਗਲੀ ਸਮੀਖਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ, ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਬਰਕਰਾਰਤਾ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੀਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਰਵਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 01 ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਹੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚੈਨਲਾਈਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਸਮਝਦੀ ਹੈ

Cfaaman Lai v. State of Punjab and others (A. L. Bahri, J.)

ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਖਣਾ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੁਝ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਢੁਕਵੀਂ ਹਾਹੁਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੱਸਿਆ।

1 ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਹੀਰਾ ਨੰਦ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ*, (1) ਵਿੱਚ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਐਂਟਰੀਆਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਐਸ' ਵਿਚ. 1>. *ਮਲਹੋਤਰਾ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ*, (2), ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(1) 1981(2) SLR 627.

(2) 1988(3) SLJ (CAT) 619.

(5) ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਾਲ J ਲਈ, 1 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ: -

“ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸਾਖ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।”

(6) *Thef* ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਲਈ ਵੱਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਜਾਂਚ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਕੁਝ ਮਾਮਲਾ ਜਾਂਚ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਿਰਫ ਸਮੱਗਰੀ ਉਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਅਤੇ ਦਰਜਾ-4 ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਯੂਨੀਅਨ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਘਟਨਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਅਪੀਲ ਲਾਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੀ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਬਦਨੀਤੀ ਜਾਂ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ

ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਜ਼ੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਕਿਸੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਉਕਤ ਜਾਂਚ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੈ

ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਬਨਾਮ ਕੁੰਜੱਪਨ (3) ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੰਡਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸ੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਕਪੂਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਜਾਂ ਡਾ: ਘਨਸ਼ਿਆਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਸਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਰਿਆਣਾ (5), ਜਾਂ ਚਿੰਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (7), ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹਨ। ਵਿੱਚ

ਡਾ: ਘਨਸ਼ਿਆਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ), ਵਿਜੀਲੈਂਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਚਿੰਤ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਬਾਹਰਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਗੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ.ਜੇ.) ਨੇ 3 ਅਕਤੂਬਰ 1989 ਨੂੰ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. 12640 ਆਫ਼ 1989 (ਵੀ. ਕੇ. ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਸਰਕਾਰੀ ਫੰਡਾਂ ਦੇ ਗਬਨ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਕਾਇਆ ਪਏ ਸਨ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਸਨ, ਸਰਕਾਰ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 52 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 311 (2) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) 1985 (1) SLR 494.

(4) 1981(1) SLR 577।

(5) 1987 ਦਾ CWP 155, 11 ਸਤੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(6) ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. 1988 ਦਾ ਨੰਬਰ 10375, 21 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(7) ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. 1984 ਦੇ 3237, 7 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

M/s ਡਰਿਪਲੈਕਸ ਵਾਟਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ. ਐੱਸ. ਸੇਖੋ, ਜੇ.)

<8) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ PEBSU ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਉਸਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ 5 ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰਾਇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2(1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

'ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਲਈ ਠੋਸ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ' ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੈਸ਼ਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਪਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨਿਸਟਰੀਅਲ ਸਟਾਫ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਕੌਣ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਭਾਵ ਇੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ-ਕੀਪਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਵੰਡ. ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੱਧ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ-ਕੀਪਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ।

(9) ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ $p < o$ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐੱਸ. ਜੀ. ਐੱਲ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਗੋ ਕਾਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਜਸਟੀ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋ, ਜੇ. ਜੇ.
M/S ਡਰਿਪਲੈਕਸ ਵਾਟਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਲਿਮਿਟਡ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ,

-^—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1989 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ 12252।

7 ਮਈ, 1990

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— -ਆਰਟ. 14— ਆਹ ਮੈਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ — ਵਾਟਰ
ਟ੍ਰਿਟਮੈਂਟ ਪਲਾਂਟ ਲਈ ਟੈਂਡਰ — ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ — ਚੁਣੌਤੀ